זבחים נו

אמר רב יהודה אמר שמואל: אין חייבין משום טומאה, אלא על אורך מאה ושמונים ושבע על רוחב מאה ושלשים וחמש.

תני תנא קמיה דרב נחמן: **כל העזרה היתה מאה שמונים ושבע על רוחב מאה שלשים וחמש**.

דברי רב נחמן: אמר ליה, הכי אמר לי אבא: כגון זה – כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים, ושוחטין שם קדשים קלים, וחייבין משום טומאה.

קושי: למעוטי מאי?

- אילימא למעוטי חלונות, דלתות ועובי החומה – תנינא: **החלונות ועובי החומה כלפנים**!
- ואלא למעוטי לשכות? ואי בנויות בחול ופתוחות לקדש – והתנן: **תוכן קודש**!

תירוץ: מדרבנן.

קושי: ודאורייתא לא?! והתניא: **לשכות בנויות בחול, ופתוחות לקדש. מנין שהכהנים נכנסין לשם ואוכלים שם קדשי קדשים ושירי מנחה? תלמוד לומר: *בחצר אהל מועד יאכלוה* – התורה ריבתה חצירות הרבה אצל אכילה אחת**

תירוץ: אמר רבא **לאכילה שאני**

קושי: אבל לענין טומאה לא?! והתניא: **לשכות הבנויות לחול ופתוחות לקודש – כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים, ואין שוחטין שם קדשים קלים, וחייבין משום טומאה!**

תירוץ: לאו אמרת "**אין שוחטין**"? תני נמי "**אין חייבין**".

קושי על התירוץ:

- בשלמא **אין שוחטין** – **בעינא כנגד הפתח**, וליכא;
- אלא **אין חייבין** – אמאי?

תירוץ: וליטעמיך, **אין שוחטין** – מי לא עסקינן דאיכא שחיטה כנגד הפתח?! דאי ליכא, למאי איצטריך?

אלא אף על גב דקא שחיט כנגד הפתח – תני "**אין שוחטין**" **משום דלא קדיש**; תני נמי: "**אין חייבין**".

	ברייתא 1	**ברייתא 2**
אוכלים	כן	כן
שוחטים		לא
חייבים משום טומאה		~~כן~~ לא
הסבר	לאכילה שאני. *בחצר אהל מועד יאכלוה* – התורה ריבתה חצירות הרבה אצל אכילה אחת	לאו אמרת "**אין שוחטין**"? תני נמי "**אין חייבין**".

קושי על הברייתא שהתירה לאכול קדשי קדשים בלשכות: ולאכילה לא בעינן כנגד הפתח?!

שלב 1 לקושי: והתניא, **רבי יוסי ברבי יהודה אומר: שני פשפשין היו בבית החליפות, גובהן שמונה; כדי להכשיר את העזרה לאכילת קדשי קדשים, ולשחיטת קדשים קלים!**

תירוץ: אמר רבינה: סמי מכאן אכילה.

שלב 2 לקושי: והכתיב: *בשלו את הבשר פתח אהל מועד, ושם תאכלו אותו*!

תירוץ: קדשי שעה שאני.

	קושי הברייתא	**קושי מפסוק**
קושי: ולאכילה לא בעינן כנגד הפתח?!	**רבי יוסי ברבי יהודה אומר: שני פשפשין היו בבית החליפות, גובהן שמונה; כדי להכשיר את העזרה לאכילת קדשי קדשים, ולשחיטת קדשים קלים!**	*בשלו את הבשר פתח אהל מועד, ושם תאכלו אותו*!
תירוץ	סמי מכאן אכילה	קדשי שעה שאני.

שאלה: אמר רב יצחק בר אבודימי: מנין לדם – שנפסל בשקיעת החמה?
תשובה: שנאמר: *ביום הקריבו את זבחו יאכל* – ביום שאתה זובח אתה מקריב, ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריב.

קושי	תירוץ
האי מיבעי ליה לגופיה!	אם כן, נימא קרא: "*ביום זבחו יאכל*"; "*הקריבו*" למה לי? שמע מינה: ביום שאתה זובח אתה מקריב, ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריב.
ודילמא הכי קאמר רחמנא: אי קריב דם האידנא – ניתאכיל בשר האידנא ולמחר, אי קריב דם למחר – ניתאכיל בשר למחר וליומא אוחרא?	אם כן, נימא קרא: "*ביום הקריבו יאכל*"; "*זבחו*" למה לי? שמע מינה: ביום שאתה זובח אתה מקריבו, ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריבו.

	חזקיה	רבי יוחנן
המחשב לאור שלישי **האוכל לאור שלישי**	כשר פטור	פסול חייב
הטעם	דהא לא אינתיק לשריפה	דהא אידחי ליה מאכילה
ברייתא לחזק		קדשים הנאכלין ליום אחד – מחשבין בדמן משתשקע החמה, ובבשרן ובאימוריהן משיעלה עמוד השחר. קדשים הנאכלין לשני ימים ולילה אחת – מחשבין בדמן משתשקע החמה, ובאימוריהן משיעלה עמוד השחר, ובבשרן משתשקע החמה של שני ימים.

ויקרא יט:ו
בְּיָוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד־יָוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃

ויקרא ז: טז-יז
וְאִם־נֶדֶר אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיָוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת־זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל׃
וְהַנּוֹתָר מִבְּשַׂר הַזֶּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃

שמות כט:לד
וְאִם־יִוָּתֵר מִבְּשַׂר הַמִּלֻּאִים וּמִן־הַלֶּחֶם עַד־הַבֹּקֶר וְשָׂרַפְתָּ אֶת־הַנּוֹתָר בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל כִּי־קֹדֶשׁ הוּא׃

	בכור	מעשר	פסח
שחיטתן	בכל מקום בעזרה		
דמן	טעון מתנה אחת, ובלבד שיתן כנגד היסוד		
אכילתן - מי?	נאכל לכהנים	לכל אדם	למנויו
אכילתן – איפה?	בכל העיר		
אכילתן – אופן הכנתו	בכל מאכל		צלי
אכילתן – עד מתי?	לשני ימים ולילה אחד		בלילה עד חצות

במדבר יח:יז
אַךְ בְּכוֹר־שׁוֹר אוֹ־בְכוֹר כֶּשֶׂב אוֹ־בְכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־**דָּמָם** תִּזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־**חֶלְבָּם** תַּקְטִיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַה׳׃